

[Stæhr Johansen.]

hed, har det jo endnu ikke været muligt fuldtud at dække det behov, der er tilstede, men jeg har forstået af den højtærede ministers udtalelser i landstinget i går, at han agter at forsøge at få en yderligere merimport ført igennem, og det tror jeg alle vil hilse med tilfredshed.

Ser man på statistikken, viser det sig, at der særlig i det sidste år er sket en ikke ringe forøgelse af importen af automobiler, men hele misæren stammer jo fra de år, da det ærede medlem hr. Lars P. Jensens regering fungerede; for det første, den gjorde, da den kom til i 1947 — jeg vil hellere sige 1948, for først da kan man bruge statistikken —; var at foretage en kolossal nedskæring af hele bilimporten. Netop i de år havde man betingelserne for at forøge importen, man havde for det første de gode høstår, og desuden havde man en Marshallhjælp så stor, som vi ikke har haft det senere; men den daværende regering følte ikke trang til at forøge importen, tværtimod, man gennemførte en klækkelig nedskæring, og den bibeholdt man praktisk talt i de tre år, ministeriet Hedtoft havde ansvaret for administrationen. Altså ansvaret for vor dårlige automobilpark, ansvaret for alle de vanskeligheder, vi arbejder med i dag, hviler på de år, da vi fik en underforsyning med automobiler, som nu hævner sig meget stærkt.

Jeg tror, alle kan være enige om, at det ikke skal være sådan, at de, der får importtilladelse, skal tjene på denne importtilladelse. Derfor var det også, vi i sin tid gennemførte den foreliggende lov og lavede denne fordeling, men jeg synes, det er lidt stærke ord, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen anvender, når han siger, at nu vil handelsministeren forære de folk, der sælger bilerne, 800 kr.; så kunne man vel også i sin tid, da loven blev vedtaget, have sagt: nu stjæler man et stort beløb fra disse mennesker. Jeg tror, man skal vogte sig for at bruge så stærke ord, for realiteten er jo den, at det må hvile på et skøn, og det skøn, som forslaget først og fremmest hviler på, er dette, at et prisfald på brugte automobiler er registreret; og ikke alene er der registreret et prisfald, men man ved også, at det — med den forøgede import, som dollarpræmieringen vil skabe — i løbet af kort tid vil kunne konstateres, at dette prisfald fortsætter. Jeg tror derfor, det er

ganske rimeligt, at den højtærede minister netop i det år, som jeg håber bliver et afviklingsår for denne lov, foreslår et fribeløb på 2 000 kr.; jeg kan i hvert fald tilsige mit partis tilslutning dertil.

Jeg håber som sagt, at det er sidste gang, vi skal behandle denne lov her i rigsdagen. Jeg kan uden ønske om udvalgsbehandling på mit partis vegne give tilslutning til den affattelse, landstinget har givet lovforslaget, og som er tiltrådt af den højtærede handelsminister.

Kirkegaard: Den lov, vi her behandler, har virket ret tilfredsstillende, og netop nu, da de gamle biler falder i pris, tror jeg, at de ændringer, som er vedtaget i det andet høje ting, er rimelige. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale at stemme for lovforslaget i den udformning, det har fået i landstinget.

Tholstrup: Selvom det foreliggende lovforslag, hvis det ophøjes til lov, vil betyde en forbedring af den bestående lov, er der nu grund til helt at ophæve loven eller i det mindste forbedre den noget mere.

Det er rigtigt, at den heldige, som får tildelt en ny og mere økonomisk vogn, samtidig opnår det held i livets lotteri at få en stor tillægsgevinst ved salget af den brugte automobil, men dog kun, hvis han har købt den gamle vogn før 1946, da de gamle biler steg stærkt i værdi. Har ejeren af den gamle bil derimod købt den i de senere år uden at give en anden gammel bil i bytte, har han ingen gevinst haft, og der er derfor intet at tage afgift af. Loven bør derfor undtage sådanne ejere og fritage dem for denne 40 pct. afgift. Om de 40 pct. ikke også er for høj en procent, kunne man samtidig drøfte. Man giver jo kun 15 pct. afgift af andre lotterigevinster, så det er et spørgsmål, om ikke de 40 pct. burde reduceres. Det vil jeg gerne have vi drøfter i et udvalg, idet jeg ikke mener, at lovforslaget er egnet til at gå igennem uden videre.

Det er rigtigt, at vi nu har den situation, at der kommer flere biler til landet, og den højtærede minister har lovet at udvide tildelingerne, men vi har vel også snart nået det tidspunkt, da bilhandelen bør gives fri. Forholdet er jo det, at vi i de senere år har haft vanskeligt ved at købe biler, fordi de forskellige bileksporterende lande